

ŽIVOTNO ISKUSTVO NAJSTARIJIH ŽITELJA KARAŠEVSKIH SELA

marti, 28 aprilie 2015

U ovom

lanku odlučila sam podijeliti s vama dragi itatelji "Hrvatske granice"; kratku ali lijepu životnu priču najstarije bakice iz Klokoti a, Marije Žurkul, koja kaže da je "uzela 92. godinu";.

Rođena je 31. siječnja 1924.

godine., u obitelji Filka, od majke Ane Filka i Martina Filke. Sjeća se da joj se baka zvala Polonija, a djed joj se zvao Krsta. Imala je još i jednog brata koji se zvao Martin.

Udala

se u 21. godini života za Petra Žurkula, kaže da se udala kasno jer je bilo vrijeme rata, pa nije bilo momaka u selu za udaju. Muža je upoznala na radu u polju ali i na selskim igrankama koje su se odvijale redovito svake nedjelje u poslijepodnevnom satovima. Roditelji su već dogovorili njihov brak tako da se Marija Žurkul nasmijanog lica sjeća kako je prije svadbe i s njime brati jabuke. Svadba je bila odmah prve nedjelje poslije "Krstovdana" (Bogojavljenja) i opet s osmijehom na licu kaže kako je odmah u ljetu dobila prvu kćer, Mariju Žurkul, 1947. godine i nakon dvije godine rodila je i drugu kćer, Linu Žurkul, 1949. godine. Kao udana žena živjela je dosta teško. Ona je došla snaha u kuću u svoga muža i poslije svadbe ostala je bez svekrve. Za svekra kaže da ne može usporediti njegov karakter i ružno ponašanje s nijednom osobom koju je imala prilike upoznati do ovih godina života. S njime je bilo skoro i nemoguće živjeti. Preživjela je sve ružne trenutke i pogrućene glave. Situacija koja je tadašnjim mladima nezamisliva.

Svoje

dvije kćeri odgojila ih je kako je najbolje znala. Radila je danju i noću kako bi im pružila ono najbolje u životu. Po danu bila bi u polju i kod salaša, gdje se brinula o stoki, a po noći ili pak rano u zoru ustajala bi i radila ručni rad: plela, krpila pocjepanu odjeću u i vezla. Muž joj je bio zaposlen kod tadašnje tvrtke koja se je bavila uvoženjem struje u domaćinstva.

Iz

ranijih perioda života sjeća se rado dana djetinjstva, i kolskih dana u itelja Grge, koji je došao iz Hrvatske. Kaže da je uspjela završiti samo šest razreda jer im je u itelj Grga rekao: "Vi ste devke, dosta vam je učenje!" opet je na bakica Žurkul nacrtała osmijeh na licu i nastavlja s pričom kako je shvatila da je izrekom u itelja Grge, njezin život morao zauzeti drugi pravac. Morala je ulagati više truda kako bi naučila bolje raditi u polju i ručni rad, kako ne bi njezina obitelj kasnije patila zbog toga. U školi je rado i odjevena u "kućuljke s polkama i kećicom i torbom u ruci" de su bile knjige i komad. Lepano sam bila uprimljena. Na noge sam imala opinje i ili papuče. Zimi smo nosile vlnene trimfe i bele trimfe od gumba a sam imala priko leta. Kad sam bila velika devka sam imala i mrežicu ispletenu priko trimfa beli. A kad sam išla najgru, a on zapnem pole. Priko leta smo igrale bošeta u i na mestu. Samo danac igramo u lajfa. Na glavi smo imale maramke lepene pokrivena natrak, i

samo kad je bil veliki svetak a on smo imale partu uzanu“. Po zimi bile su „sidenjke“. Tu su se mladi družili, bolje upoznavali, i kasnije sklapali bi i brakove. Omiljeno jelo na „sidenjka“ je bilo „skuvarde i siranje, klbasi ka i slanina, to je bilo tako slatko...“

Radosna

što je do ekala ovu godinu, naša bakica Marija Žurkul ne žali nijedan trenutak svoje prošlosti, ve je nau ila radovati se svakoj prilici koju joj život pruža, pogotovo radosti su joj ve e kad joj u posjet do e i k er Lina koja je nakon završetka pedagoške škole dobila radno mjesto u Târgu Mure_u gdje se je i udala i dan danas živi. Od svojih dvije k eri ima 4 unuka, Mariju, Milju, Danijelu i Adrijanu. Od unu adi ima 4 praunu adi, Sla anu, Miljanu, Tudora i Giuliju. Mala Aleksija joj je omiljena, a to je našoj bakici prapraunuka od Sla ane. Kad sam je pitala koji su joj miljenici, simpati no se nasmijala i rekla da sve obožava ali da su joj ovi najmanji sada najdraži.

Baka

Žurkul, jedan je od sretnih slu ajeva naše zajednice. Njoj nije potrebna neka posebna skrb. Ona hoda, zdravog je uma i veseli se svakog dana što uz svoju obitelji ne osje a se napuštena, zanemarena i odba ena. Živi u istoj ku i gdje je cijelu svoju mladost provela i u kojoj i danas ima života, jer nije zapuštena. S njome živi najstarija k er Marija, unuk Milja sa suprugom Marijom i praunuka Miljana. Za Miljanu mi kaže kako je rado eka svakog petka da se vrati iz Temišvara gdje je na studijama i moli Boga i krunicu kako bi cijelu njezinu obitelj dragi Bog o uvao od svakoga zla, u životu i u zdravlju, i pomogao im u svakom trenutku njihovog života.

Zaklju ila

bih ovaj lanak s rije ima Pape Franje koji kaže da je uloga starijih osoba vrlo važna u obitelji i da su „molitve baka, djedova i svih starijih osoba, veliki dar za Crkvu i velika doza mudrosti za itavo ljudsko društvo, a naro ito za ono koje je odviše prezaposleno, zauzeto i raspršeno!“

Zato,

dragi mladi, poštujmo i volimo naše stare i drage osobe! Oni ne trebaju postati za nas teret, ve bogastvo. Njihovo životno iskustvo može nam biti od koristi, a njihova pomo neograni ena sve dok im zdravlje dopušta.

Slavica Muselin